
Od redakcji

Wrocławski Rocznik Historii Mówionej 1, 5-6

2011

Artykuł został opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

OD REDAKCJI

Oddajemy do Państwa rąk pierwszy tom Wrocławskiego Rocznika Historii Mówionej – czasopisma, które otwiera swoje łamy dla wszystkich badaczy zainteresowanych metodą *oral history*. Chcielibyśmy, aby stało się ono platformą do refleksji metodologicznej oraz wymiany doświadczeń różnych ośrodków i osób zajmujących się szeroko rozumianą problematyką historii mówionej.

Mimo to, że czasopismo tworzone i prowadzone jest przez historyków, zapraszamy do współpracy badaczy innych dyscyplin: socjologii, antropologii kulturowej, językoznawstwa, kulturoznawstwa, filozofii itd., gdyż zdajemy sobie sprawę, jak wiele do nadrobienia ma nasza dyscyplina naukowa w refleksji na temat historii mówionej.

Nasz rocznik będzie się składać z trzech głównych bloków: artykułów, materiałów źródłowych i tekstów recenzyjnych. W artykułach chcielibyśmy prezentować różne koncepcje metodologiczne, szkoły badawcze, realizowane projekty, analizy źródeł oraz dyskusje nad zagadnieniami *oral history* w polskiej humanistyce.

Zgodnie z hasłem *ad fontes* w drugiej części będziemy publikowali relacje świadków historii – tych tzw. zwykłych ludzi, których często brakuje w podręcznikach historii, a znacznie częściej czyta się o nich

6 u socjologów, antropologów kultury. Wszak „jesteśmy, wszyscy bez wyjątku, twórcami historii. Wszyscy jesteśmy aktorami na dziejowej scenie, choć w spektaklu, w którym przyszło nam brać udział, niewielu odgrywa pierwszoplanowe role”, jak słusznie stwierdził Włodzimierz Suleja w programowym tekście *Pamięć czy przyszłość?* („Pamięć i Przyszłość”, nr 1/2008, s. 5). Te „historie mówione” nie tworzą siłą rzeczy jednej, uniwersalnej opowieści, ale w swej różnorodności stanowią, jak nam się wydaje, istotny element narracji o przeszłości.

Prezentowane materiały zostały zredagowane i opatrzone aparatem naukowym. Zdecydowaliśmy się nie sygnalizować w tych opracowaniach redakcyjnej ingerencji badacza w transkrybowany tekst, gdyż utrudniałoby to znacznie jego odbiór. Mamy świadomość, że istotnym mankamentem jest także brak nagrań audio czy audio-wideo załączonych do opracowanych relacji. Tak często podkreślany przez badaczy postulat udostępniania relacji w obu formach na obecnym etapie funkcjonowania czasopisma jest niestety nieosiągalny. Przyjmujemy jednak zasadę, że każda opublikowana relacja będzie dostępna także w formie audio lub audio-wideo w siedzibie Wydawcy – Archiwum Ośrodka „Pamięć i Przyszłość”. Sposób opracowania związany z naszą praktyką i warsztatem poddajemy pod osąd i dyskusję szanownych Czytelników z gotowością do rozpatrzenia różnych możliwości.

W ostatniej części będziemy publikować recenzje i omówienie wydawnictw związanych z szeroko rozumianą historią mówioną, biografistyką, problematyką pamięci itp.

Mamy nadzieję, że zaproponowana przez nas formuła czasopisma zainteresuje Państwa i zachęci do podzielenia się swoimi badaniami na łamach naszego periodyku.

Redaktorzy